

– за допомогою мови героя передайте його характер;

– станьте творцем афоризмів, закінчивши речення «Освічена людина...», «Найголовніше в житті...».

Важливо навчити дітей добирати метафори, порівняння, епітети, використовувати інші художні засоби. І робити це треба на кожному уроці. Під час написання творчих робіт домінують роль має відводитись не фактам, а емоціям, не однозначності, а асоціації. Цьому сприяють методи асоціативного диктанту, асоціативного ланцюжка, опорна лексика, словник афоризмів.

Величезну роль у розвитку творчих здібностей учнів відіграють інтелектуальні ігри, свята мови, вечори поезії, творчі конкурси. Істотне значення має також організація екскурсій в музеї міста: Національний музей літератури України, Музей театрального, музичного та кіномистецтва України, музей історії книги, меморіальні музеї Лесі Українки, Марії Заньковецької, Тараса Шевченка, Павла Тичини, Максима Рильського. Такі відвідування переносять учнів у духовний світ творчих людей, спонукають формувати свій ідеал.

Дуже важливим прийомом у вивченні будь-якої теми, на нашу думку, є створення «ситуації успіху». Естетичну чутливість, відчуття натхнення допомагає забезпечувати використання музики, кращих зразків живопису, створення ігрових ситуацій.

Творчість учня – це реалізація юною особистістю самої себе і водночас досягнення мети кожного вчителя-словесника, тією чи іншою мірою плід його творчих зусиль. Учнівську творчість потрібно підтримувати, стимулювати, розвивати. А для цього і вчителю потрібно бути творчою особистістю, здатною запалити вогник у душах дітей. Креативність, на наш погляд, – основний показник педагогічних здібностей учителя. Це здатність педагога до творчого виконання своїх професійних обов'язків, до творення оригінальних ідей, відмова від стереотипних способів мислення, вміння ставити нові цілі й досягати їх, впроваджувати оригінальні засоби і способи навчання, співпраці з учнями для їх творчого розвитку. Вирішальний вплив здійснюється не через інформацію і слово педагога, а через його особистість.

Світ прекрасний тим, що його населяють люди з різними здібностями, інтересами, вподобаннями. Головне – навчити дітей бачити красу, яка їх оточує, збагатити їхній духовний світ, пам'ятаючи, що творчий пошук народжує в людині радість.

Література

1. *Калошин В.Ф.* Розвиток творчості учнів / В.Ф.Калошин, Д.В.Томенюк, Л.Л.Сушенцева. – Х., 2008.
2. *Антош Г.* Стимулюймо учнівську творчість / Г.Антош // Дивослово. – 2005. – №4. – С. 21–28.
3. *Куцевол О.* Портрет творчого вчителя літератури / О.Куцевол // Дивослово. – 2007. – №1. – С. 24–30.
4. *Токмань Г.* Сучасні навчальні технології та методи викладання української літератури / Г.Токмань // Дивослово. – 2002. – №10. – С. 39–45.

ПЕДАГОГИ-МИТЦІ: НИМИ ПИШАЄТЬСЯ УКРАЇНА

Мистецтво художньої кераміки – дітям

Надія Валентинівна Шлапунова народилася 30 січня 1961 року в місті Ізмаїл Одеської області, закінчила Республіканське художньо-педагогічне училище ім. І.Рєпіна у м. Кишиневі за спеціальністю «Майстер художньої кераміки». У 2010 році закінчила навчання в Київському університеті імені Бориса Грінченка та здобула спеціальність «Педагогіка і методика середньої освіти. Образотворче мистецтво». З 1990 року керує гуртком «Гончарики» у гімназії № 290 м. Києва, де діти, працюючи з глиною, мають можливість виявити свої творчі здібності, талант до втілення в пластиці матеріалу своїх улюблених образів, почуттів, сподівань.

Творчість Надії Шлапунової приваблює своєю чистотою і розмаїтістю художніх устремлінь. Водночас форми її кераміки переважно класичні, народні. Працюючи з дітьми, Надія Валентинівна прагне розкрити в них творчу особистість, привчає до об'ємного бачення навколишнього світу, виховує доброту та любов.

Інф. «Рідної школи»

